

Højde vil det ståre sig ud for nedent. Hvad jeg her udtaler, er altsaa ikke grundet paa særlig Sagkundskab, men jeg støtter mig kun til de Oplysninger, som have foreligget i flere Aar fra Ministeriet. Af stor Betydning for Fiskeriet i selve Vesterhavet vil det være, hvis vi kunne skaffe et Udlob fra Ringkøbing Fjord til Veje og sikre Udlobet ved Limfjorden, og begge Dele kunne gøres uden overdreven stor Beføstning. — Jeg vil dernæst gerne ganske kort med Hensyn til, hvad der er fremkommet angaaende Banen fra Frihavnen langs Havnen udtale, at det forekommer mig, at vi, som have siddet i Udvalget angaaende Frihavnen, ere nogenlunde bundne til at stemme for dette Beløb, thi det var jo en af Forudsætningerne, den Gang Frihavnen blev vedtagen, og blev da godkendt her i Tinget, at vi skulde have denne Bane, for saa vidt muligt at stille andre Pladser paa samme Vilkaar som selve Frihavnen, og det var ogsaa en Forudsætning, at man skulde gaa videre og have Forbindelsen helt ned til Havnegade.

Endelig er der et Punkt i Betænkningen, jeg gerne vilde omtale, det er Nr. 267: Tilstud til Afholdelse af en Udstilling af Kvindearbejder i Kjøbenhavn, hvortil Ministeriet har forlangt 20,000 Kr. Med Hensyn til denne Sag vil jeg sige, at jeg kan ikke følge mine ærede Partifæller i Tinget. Jeg kan nemlig ikke se andet, end at det Forslag, som er fremkommet fra Ministeriet, og som den ærede Ordfører og Udvalgets Flertal har sluttet sig til, maa vi ogsaa gaa med til. Der er jo en stærk Stemning her i Tinget, og har altid været det, for at støtte Kvindernes i deres Kamp for Tilværelsen, i deres Kamp for at erhverve sig ny Vælder i Erhvervslivet. Nu sagde den ærede Ordfører for Mindretallet (S. C. Christensen) ganske vist, at de havde de samme Vilkaar som Mændene og kunde møde paa de almindelige Udstillinger; ja, ganske vist, det kunne de, men man kan ikke nægte, at de ikke hidtil have været særlig fremtrædende i saa Henseende og heller ikke have haft Beslighed dertil. Første Gang, Kvinderne nu møde frem og forlange Tilstud til en Udstilling, hvor de ville søge at begrunde deres Ret og styrke deres fremtidige Arbejde i den Retning, synes jeg derfor ikke godt, at vi kunne nægte dem vor Understøttelse. Vi have jo Mæsser af Foreninger rundt om, som saa Understøttelse til Udstillinger, og det forekommer mig dog, at vi Mænd ikke godt kunne være bekendt at sige nej til Kvinderne, første Gang de komme og sige: Giv os Støtte til en Udstilling, saaledes, at vi kunne begrunde for Alverden vor Ret og Evne til at arbejde frem

og arbejde jævnsides med Mændene. Jeg vil derfor støtte det stillede Forslag, og jeg vil yderligere sige, at jeg synes, man saa meget mere skulde støtte det Forslag, som det egentlig er første Gang, vi se Foreninger og Medlemmer af forskellige Samskøbsklasser slaa sig sammen om et saadant Foretagende. Hidtil have Kvinderne sandelig maattet arbejde nede fra, og det er her første Gang, vi se — ja, jeg har jo ikke set selve Brevet, men det fremgaar af den ærede Ordførers Udtalelser — at en Kreds af Kvinder af alle Samskøbsklasser slutte sig sammen paa den Maade. Af disse Grunde synes jeg for min Part, at vi bør støtte Forslaget, og jeg vil tilføje, at jeg fuldt ud anerkender den særdeles energiske og dygtige Ledelse, der har gjort sig gældende i den Kreds, der agter at lade afholde denne Udstilling.

Indenrigsministeren (Hørring):

Det er jo ganske naturligt, at de forbedrede Forhold ved Dyborøn Kanal kunne bringe den Tante frem, at skaffe en bedre Forbindelse mellem Limfjordens vestlige Del og England, og med den ærede Ordfører er jeg enig i, at hvad der kan gøres for at skaffe en billig og hurtig Forbindelse der, vel at mærke med rimelige Penges ofre fra Statens Side, det bør man gøre. Hvorvidt denne Forbindelse her kan realiseres, skal jeg lade staa hen. Vandstanden paa Havbarren er sikkert uregelmæssig uden for Dyborøn, og hvor stort et Dybtgaaende der behøves for Skibe, er et Spørgsmaal, det bliver deres Sag, som bringe Tanken frem. Tanken er, saa vidt jeg ved, i sin første Behandling, jeg har ikke set noget yderligere til Planen, og kan selvfølgelig for saa vidt heller ikke udtale mig om den. Jeg skal kun minde om, at hvor Staten er traadt til tidligere under lignende Forhold, har været ved Esbjerg—Barkstone Ruten. Der er Understøttelsen falden i 2 Dele. Man har givet den ene Understøttelse, for at vedkommende Selskab skal overtage en 3dje egentlig Rejse; saa snart denne 3dje egentlige Tur paa Esbjerg—Barkstone Ruten maatte falde bort, saa falder ogsaa denne Del af Subventionen bort. En anden Del af Subventionen gives paa den Maade, at Regeringen betinger sig et Fragtnedslag paa Landbrugsprodukter, der betales altsaa noget vist for hver Schilling pr. Ton, som Selskabet laar af Fragten. Den sidste Maade er vel mest tiltalende, thi derved opnaas jo netop billigere Forsendelse. Jeg nævner kun dette her og skal ikke udtale mig nærmere om Sagen. Maa jeg i Forbindelse hermed kun nævne, at de forbedrede Forhold ved Dyborøn Kanal nok kunne give Regeringen